Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Seneca tragediarū i Edyp. ca. x.
Quid iuvat ire ocius? veritas odit moras.
Idem epistularū ad lucilium. libro. v. epla. xi. et fi. Nihil ordinatius et quod papitatius ut pereat.
Idem declamationum seu controuersiarū libro. vi. ca. vi. affectus nō substinet mora. Idem i proverbiis. Etiam celeritas i desideriis mora est.
Ad ponendum propat q cito iudicat. In iudicando celerinosa est celeritas. Mora omnis odiosa est.
Lucanus lib. primo.
Tolle moras. semp nocuit differre paratis.
Iuvenalis. libro. vi. satyra. vi.
Breve sit quod turpiter audes.
Maternus rethus. libro undecimo suscepto. ca. v.
Diuendi recte status precipuat hora.
Maximianus.
Pena minor certa subito perire ruyna
Et timens gravius sub sti mitte dui.
Prosp. sub. lxx. Epigra.
Gratior est fructus quē spes pducior edit.
Idem Epigramat. lxx.
Quid iuvat i longū cras pducere morbi?
Cire dubiū expectat cras hodierna salus.
Cassiodorus epistularū libro. primo. epla. xxxvi.
Quod salubriter ostat esse dispositū, p tarditatis uitiū nō inuaireat obstaculum.
Idem libro. iii. epla. xvii. Malū cū psoueat auget et remediabile bonū et peccatū accelerata correctio. Idem. xl. epla. Lesionis est genus psiuera tardare. nō possumus existimare iciandū, quod ingrata fuit dilatione suspensū. Idem libro. vi. epla. vii. Hi hec humana iudicia ut celeres adepta fastidio fit, dū omne pciosum deteriit oblatū, dulcius accipit quod sub aliqua dilatione pstat.
Isidorus i Sinonoma soliloquiorū. libro. i. ca. xxvii.
In bonis dilatio nocet.
Bernardus de Improbatione diuiti. ca.
Expectata fercit dalitiū primā fructu.
Jacobus beneuentanus. ca. xl. vii. xl. vii.
Quod promissum fuit t suscipe raptim.
Mens apposito nā recusiuce pot.
Autor libri qui tripit Ascolabi.
Disce diu, firmaq tibi dandaq dicto
Atq id scribendum, ne cito pstillas.
Proverbiū metricū et ordinem libri vagū.
Dic sapiēs aureu lepore caput, et pede tardo.
Proverbiū uulgare. Chi va piano si va sano.
El sauio piglia la lepre al cazere.
Tosto e bene raro si giunge.

De serotinis et tempestiuis. ca. ix.

Virgilius. Eneydos libro. i. circa medū.
Fortuna saluis
Ostrat iter quaq ondit se dextra sequtur. nō.
Ouidius de remedio amoris. libro. primo.
Principiis obsta. sero medicina paratur,
Cui mala p longas inualuere moras.
Vidi ego quod primū fuat sanabile uulnus,
Dilatiū longe dāna tulisse more.
Quintilianus declamationum. vi. declamatione. nō.
plerique sera, p multis sunt.
Seneca tragediarū i Thieste. ca. v.
Serū est cauendi tpus i medis malis.
Idem i Agamenone. ca. iii. nō.
Sera nūq est apud bonos moras via.
Lucanus libro. primo.
Tolles moras. ꝛc. vide. ⁊. ca. proxi.
Iuvenalis. libro. primo satyra. prima.
Diante tuba gallicinū sero diuelli.
Pentiuit.
Cato. ca. iii.
Non tibi quia nostis apta dimittere noli
Fronte capillata post hec occasio calua.
Idem. ca. v. et fi.
Et primū rapienda tibi occasio prima.
Ne curiosus quas quam neglexeris an.
Gregorius i pastorali. ca. xli. Sepe dū oppor tune agere q possumus nolumus, paulo post cum volumus nō valemus. nō.
Baldo. xxvii. fabula.
Nam nimis e serū post supta periculo cerp
presuptuarius stultius piguisse suaro.
Montanarius i luna decri. ca. lxxxvi.
Nullus sero ap nūq limquitur error. nō.
Proverbiū uulgare.
El seno di vecio vale poco,
El cane nō nota se nō fete lagna alla roda.
El matto nō fa pacto, se nō co suo dano facto.

De repentinis seu subitis actibus capitulum. x.

Tullius tusculanorū libro. iii. videntur omnia re pentina grauiora.
Statius thebaydos libro. x.
Male cuncta ministrat
Impetus.
Seneca epistularū ad lucilium libro. x. epla. a. p. oia nouitate sunt grauiora.